

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ
[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOTIIONAL]
PSALMII I CARTEA A CINCEA

Psalmul 149

1 Lăudați pe Domnul !
Cântați Domnului o cântare nouă,
cântați laudele Lui în adunarea
credincioșilor Lui !
2 Să se bucure Israel de Cel ce l-a făcut,
să se înveselească fiii Sionului
de împăratul lor !
3 Să laude Numele Lui cu jocuri,
să-L laude cu toba și cu harpa !
4 Căci Domnul are plăcere de poporul
Său și slăvește pe cei nenorociți,
mântuindu-i.
5 Să salte de bucurie credincioșii Lui,
îmbrăcați în slavă, să scoată strigăte de
bucurie în așternutul lor !
6 Laudele lui Dumnezeu să fie în gura lor,
și sabia cu două tăișuri, în mâna lor,
7 ca să facă răz bunare asupra neamurilor
și să pedepsească popoarele ;
8 să lege pe împărații lor cu lanțuri,
și pe mai marii lor, cu obezi de fier,
9 ca să aducă la îndeplinire împotriva lor
judecata scrisă !
Aceasta este o cinste pentru toți
credincioșii Lui.
Lăudați pe Domnul !

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 – 12 18 – 20
JOI	18 – 20
Live pe : www.cezareea.ro VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !	

**„Să trăiești în pace, și pacea să fie
cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6**

Psalmul 150

1 Lăudați pe Domnul !
Lăudați pe Dumnezeu
în Locașul Lui cel Sfânt,
lăudați-L în întinderea cerului,
unde se arată puterea Lui !
2 Lăudați-L pentru isprăvile Lui cele mari,
lăudați-L, după mărimea Lui nemărginită !
3 Lăudați-L cu sunet de trâmbiță,
lăudați-L cu lăuta și harpa !
4 Lăudați-L cu timpane și cu jocuri,
lăudați-L cântând cu instrumente cu corzi
și cu cavatul.
5 Lăudați-L cu chimvale sunătoare,
lăudați-L cu chimvale zăngănitore !
6 Tot ce are suflare să laude pe Domnul !
Lăudați pe Domnul !

**PROVERBE
CAPITOLUL 1**

Strigarea înțelepciunii
1 Pildele lui Solomon, fiul lui David,
împăratul lui Israel,
2 pentru cunoașterea înțelepciunii și
învățăturii,
pentru înțelegerea cuvintelor minții ;
3 pentru căpătarea învățăturilor de bun
simț, de dreptate, de judecată
și de nepărtinire ;
4 ca să dea celor neîncercați agerime de
minte, tânărului cunoștință și chibzuință ...
[Continuarea în numărul viitor]

ANUL IX, NR. 420 I 26 NOIEMBRIE 2023 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

„Domnul îndreaptă pașii omului,
dar ce înțelege omul din calea sa ?
Este o cursă pentru om să facă în
pripă o făgăduință sfântă, și abia
după ce a făcut juruința să se
gândească”.
[PROVERBE 20 : 24 – 25].

- Editorial
- Wernher Von Braun
- Cum pot fi mântuit ?
- Ioan 3 : 16
- Citirea Bibliei. Psalmii

Editorial. Ce nenorocire !

„Dumnezeu este îndelung-răbdător față de noi, nevrând ca vreunii să piară, ci toți să vină la pocăință.” (II Petru 3 : 9)

În noaptea din 3 spre 4 iulie 1898, vaporul rapid francez „Bourgogne”, în călătoria de la New York spre Havre (Franța), s-a ciocnit în ceață cu un vapor englez, „Cromatysshire” și s-a scufundat curând după aceea.

Un bărbat din echipajul vaporului „Bourgogne” povestește : „De jurîmprejurul nostru domnea ceață deasă și noapte adâncă, întunecoasă. În afară de semnalele șuierate ale sirenei de ceață care răsunau la fiecare cinci minute, pe care le prevede regulamentul maritim pe timp de ceață, nu se auzea nici un zgomot.

Călătorii și echipajele – cu excepția pazei – dormeau ; căpitanul Delonele a venit noaptea pe la ora unu pe punte. Atunci, către ora unu și jumătatea noaptea, observatorul de la prora a strigat dintr-odată : „Corabie la tribord !”

Căpitanul Delonele a ordonat imediat : „Mult spre babord !” Dar era deja prea târziu. Vaporul străin a navigat spre mijlocul vaporului nostru.

O ciocnire îngrozitoare, un trosnet răsunător și accidentul îngrozitor se petrecuse. Căpitanul Delonele a fost așa de tare apucat de spaimă, încât a uitat să închidă paravanele. Pe puntea de comandă există anume o clapă electrică.

O apăsare de deget pe această clapă ar fi fost suficientă pentru a închide toate paravanele – acestea sunt pereții impermeabili dintre cabine.

Căpitanul striga acum neîncetat, în absolută disperare : „Mon Dieu ! Tout est perdu !” („Dumnezeul meu ! Totul este pierdut !”)

Ciocnirii i-au urmat imediat strigăte sălbătice de spaimă, căci prin spărtura largă de cel puțin zece metri pătrați, apa se revărsa în interiorul vaporului ca un torent vijelios de munte.

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

După ciocnire, „Bourgogne” s-a lăsat pe babord, așa de abrupt, încât suprafața punții aproape că stătea vertical și a ajuns în parte sub apă.

Ca urmare, toți cei care veniseră pe punte au alunecat în jos și mulți s-au înecat astfel chiar pe vapor.

Pentru salvare au putut fi luate în considerație din cele nouă bărci de salvare care se aflau pe vapor, numai cele patru bărci de pe partea babordului, deoarece ca urmare a înclinării mari a vaporului, bărcile care se aflau pe partea tribordului, atârnav peste covertă, așa că nu puteau fi lăsate în apă.

Pentru locurile din aceste patru bărci s-au desfășurat lupte îngrozitoare, care au sporit spaima de care păreau să fie cuprinși toți.

Se auzeau strigăte de ajutor în toate limbile și în strigătele spaimei de moarte răsunau înjurăturile și urletul de furie al călătorilor, care erau împiedicați de marinari să ajungă la bărcile de salvare.

Bărcile, care erau calculate pentru 30 de persoane, purtau în ele șaptezeci sau mai multe persoane, strâns înghesuie unele în altele, fiecare fiind pregătit să-și împingă vecinul peste bord, pentru a se salva pe sine.

În mijlocul acestui haos stătea un grup de trei iudei polonezi, cu mantalele de rugăciune pe cap, care așteptau cu nerăbdare în liniștea fatalistă a morții.

Vaporul a început să se încline pe cealaltă parte. Am folosit această clipă și am sărit peste bord.

Am apucat apoi marginea unei bărci de salvare. Marinarii francezi m-au lovit îndată cu vâslele în cap și în brațul drept.

Dar eu n-am dat drumul și i-am strigat unui italian în limba lui maternă, să

mă ajute să urc în barcă, ceea ce acesta a și făcut, cu încordarea întregii puteri.

„Bourgogne” a mai făcut câteva întoarceri și s-a scufundat în sfârșit, producând un vârtej larg și adânc ...

Așadar, în barca noastră a început o nouă luptă.

Marinarii francezi au pus stăpânire pe romul din proviziile de mare, care se aflau în barcă și care constau dintr-un butoiș cu rom, un butoi cu apă, pește sărat și pesmeți și au început să bea.

Dar eu m-am sfătuit cu italienii. I-am atacat pe francezi, le-am luat butoiul cu rom și l-am aruncat în mare.”

După 12 ore, naufragiații de pe „Cromatyschire” au fost luați și duși la Halifax. Atunci 547 de oameni au pășit brusc în veșnicie, într-un ceas când nu credeau.

Acest eveniment a preocupat multe zile toate ziarele din Europa ; prin urmare au fost scrise multe articole de către marinari și specialiști, cum s-ar putea împiedica asemenea ciocniri și ce s-ar putea face pentru a asigura salvarea oamenilor de pe un vapor care se scufundă. Nu va fi de mult folos.

Dar poate binecuvântează Dumnezeu această foaie în acest scop, pentru a-i conduce pe unii cititori la serioasa întrebare : dacă aș fi fost pe acest vapor, m-aș fi scufundat în valuri în nădejdea sigură a vieții veșnice ?

Apucă orice colac de salvare, care, dacă te ajung valurile morții, să te poarte și să te salveze sigur : credința vie în Isus, Fiul răstignit și înviat al lui Dumnezeu !

Nu împrejurările exterioare, ci cele interioare sunt cele care hotărăsc, dacă moartea noastră este salvare sau pierzare.

1 viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: IV I Georg von Viebahn, BERLIN I 1899 I Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate I Ackerstrasse 142I

Lumini peste veacuri

[Petru Popovici]

CAPITOLUL 27

WERNHER VON BRAUN

La început el nu prea voia să lucreze pentru război. Himmler l-a aruncat în închisoare și acolo a stat trei săptămâni, până ce s-a primit ordin de la cartierul lui Hitler pentru eliberarea lui.

Apoi a fost transferat la Peenemünde, la Marea Baltică. Acolo a făcut un centru de rachete și a perfecționat racheta balistică V2 cu care germanii au făcut mari ravagii asupra Londrei în timpul celui de al doilea război mondial.

Von Braun a fost nu numai un geniu în inginerie și în proiectarea rachetelor, ci a fost și un lider talentat.

Poate cea mai mare contribuție ce a făcut-o în 1945 la încheierea războiului al doilea a fost să convingă pe cei 129 experți în rachete să se predea de bună voie trupelor americane.

Pe atunci el era director tehnic la Centrul de rachete teleghidate la Peenemünde. Și toate documentațiile nu le-au distrus, ci le-au luat cu ei.

Năzuința lui era ca rachetele proiectate de el să nu servească în scopuri războinice, ci să zboare în spațiu spre alte astre, care i-au stârnit uimirea încă din copilărie.

El se amuza relatând scepticismul cu care a fost primit de patrula americană. Unul din soldați a zis :

„*Dacă nu vom avea pe cel mai mare savant al Germaniei, vom avea pe cel mai mare mincinos al Germaniei*”.

Venind în America, a lucrat la centrul de rachete din Fort Bliss, Texas.

În 1950 întregul grup a fost transferat la Huntsville, Alabama.

Cu mult înainte de a fi lansat primul Sputnik, von Braun a stăruit de

Președintele Eisenhower să lanseze un satelit artificial care să orbiteze în jurul pământului, dar Eisenhower n-a fost de acord.

Abia după ce a fost lansat Sputnikul, atunci le-a cerut ca în 60 zile să facă toate lucrările pentru lansare.

În decembrie 1957 racheta Vanguard proiectată de el a fost experimentată. La 31 ianuarie 1958 a pus pe orbită satelitul Explorer 1.

Un an mai târziu, Alan Shepard, primul astronaut american a zburat în spațiu cu racheta proiectată de von Braun și experții săi.

În anul 1960 el a fost numit Directorul Centrului de zboruri spațiale la NASA.

Atunci Președintele John F. Kennedy l-a însărcinat pe von Braun să proiecteze până în 1970 o rachetă capabilă să ducă un om pe lună.

Rezultatul a fost racheta Saturn 5 înaltă cât o clădire cu 36 etaje, un gigant în stare să plaseze pe orbită nave cosmice în greutate de peste 100.000 kg.

În 20 iulie 1969, von Braun supraveghea la Centrul de Control din Houston când Neil Armstrong și Edwin Aldrin au coborât pe lună. Aceasta a fost o realizare a visului său.

În anul 1947 von Braun s-a dus înapoi în Bavaria și la 1 martie s-a căsătorit cu Maria Louise von Quistorpe, pe care o cunoștea de copilă pe când el era la Universitate ...

[Continuarea în numărul viitor]

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

[EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16]